

Inhoud

1. Hoe kan dat!	7
2. Hip	16
3. Game	24
4. Virtuland	31
5. Op expeditie	43
6. Chaos	54
7. Net als in het echt	65
8. Samen repeteren	76
9. Varen	84
10. De zorgen van Hans	98
11. Het moet wel eerlijk	110
12. Voor een schoon milieu	122
13. Het zit toch niet lekker	132
14. Oneerlijk	142
15. Betrapt	149
16. Ontdekking	158
17. Verrassing!	167
18. Een echt probleem	174
19. De show gaat door	182
20. Meer dan een spelletje	190
21. Geen krokodillen	198
Nawoord	201
Gespreksvragen	203

1 Hoe kan dat!

Ze worden kampioen. Dat kan niet missen!

Vrolijk loopt Frank van de kleedkamer naar het veld. Ze hebben het de hele dag prima gedaan. De atletiekonderdelen gingen heel goed. Met touwtrekken waren ze sterker dan iedereen.

Nu de voetbalfinale nog. Tegen De Windroos. Die moeten ze ook kunnen winnen.

De Bron neemt de wisselbeker mee naar huis. Zeker weten!

Het is druk rond het voetbalveld. Alle andere onderdelen van de sportdag zijn al afgelopen. Iedereen komt kijken naar de grote finale.

Frank moet dwars door het publiek heen om op het veld te komen. Als hij de supporters van De Windroos bij elkaar ziet staan, kan hij het niet laten. Met veel bombarie wringt hij zich tussen hen door. 'Laat me er even langs!' roept hij. 'Wij gaan jullie inpakken!'

Hij kijkt lachend naar Yasmin, een van de weinigen die hij kent. Vorig jaar zat ze nog bij hem in de klas. Ze is verhuisd en zit nu in groep acht van De Windroos.

'Jij bent natuurlijk voor ons', zegt hij. 'De Bron moet winnen, toch?'

De meisjes die bij Yasmin staan protesteren. 'Mooi niet', roept een van hen. 'Yasmin is blij dat ze bij ons op school zit.'

Yasmin vindt het niet leuk, zo te zien. Maar ze zegt niks.

‘We zien elkaar volgende week, hè? Met dat computerspel’, zegt Frank.

Yasmin knikt en draait zich om naar haar vriendinnen.

Nee, Yasmin gaat echt niet voor hem juichen, bedenkt Frank. Toen Yasmin een jaar geleden had verteld dat ze naar De Windroos ging, had hij gezegd dat ze zich maar niks moest verbeelden. Of zoiets.

Frank loopt verder, het veld op. Hij kijkt naar het team van de tegenstanders. Twee ervan kent hij van de voetbalclub. Bella is best goed, weet hij. Ze spelen in hetzelfde elftal. Bella scoort heel vaak. Dylan kan ook aardig voetballen. Maar als aanvoerder van De Bron heeft hij wel vertrouwen in zijn eigen team. Ze hebben tot nu toe alles gewonnen. Als iedereen nou maar op z’n plek speelt, komt het goed. Ook als niet alle spelers even goed zijn, kunnen we samen heel ver komen. En ze hebben natuurlijk Said!

Frank kijkt om zich heen en roept: ‘Denk eraan dat het veld glad is, hè?’

Het buitje is inmiddels over. De zon schijnt alweer. Maar het natte veld is verraderlijk.

Meester Bert van De Windroos is de scheidsrechter. Frank kent hem niet goed, maar hij heeft hem de hele dag overal bezig gezien. Die man is niet stuk te krijgen!

De Bron mag aftrappen. De fluit klinkt. De wedstrijd zal een kwartier duren.

Na een minuut of vijf krijgt Frank in de buurt van de middenstip de bal te pakken. Een verdediger van De Windroos

had hem wild weggetrapt. Hij vangt de bal op met zijn borst en kan hem meteen meenemen. Met grote passen loopt hij naar voren.

‘Said!’ roept hij. Maar dan bedenkt hij zich. Said staat niet vrij. Ze weten natuurlijk dat ze hem niet te veel ruimte moeten geven.

Frank komt recht voor het doel. Een verdediger komt van links naar binnen.

Nu scoren, denkt Frank. Hij weet dat hij hard kan schieten. Maar hij raakt de bal niet helemaal lekker. Oei, een metertje naast!

De wedstrijd gaat aardig gelijk op.

Dan gebeurt waar Frank al bang voor was. Bella krijgt de bal, op de helft van De Bron.

Frank ziet zijn verdedigers allemaal naar haar toelopen.

‘Blijf op je plek!’ schreeuwt hij. Maar het is al te laat. Bella speelt naar Dylan en loopt meteen door. Dylan ziet het en tikt de bal naar haar terug. Ze heeft nu alle ruimte en schiet.

1 – 0!

Frank loopt opgewonden naar zijn spelers. ‘Zie je nu well!’ zegt hij boos. ‘Doe nou wat ik heb gezegd. Jullie voetballen als guppy’s in een aquarium.’

Even later loopt Said met de bal aan zijn voet helemaal naar de achterlijn, rechts van het doel van De Windroos. Het lukt hem simpel een precieze voorzet te geven. Knap gedaan! Ruth kan de bal gemakkelijk in het doel schuiven. 1 – 1.

‘Nu doorgaan!’ roept Frank.

Hij onderschept een bal die richting Bella wordt gespeeld.

Dylan komt op hem af, maar Frank kan de bal snel afgeven. Misschien kunnen ze meteen een tegenaanval opzetten? Maar wat doet Dylan? Ziet hij niet dat Frank de bal niet meer heeft? Met een gestrekt been glijdt hij door.

Frank voelt een scherpe pijn. Hij rolt over het natte gras en grijpt naar zijn linkerbeen.

‘Hé!’ schreeuwt hij, ‘kijk uit, sukkel!’

Hij draait zich om naar meester Bert. ‘Scheids, zag je dat?’ Op hetzelfde moment hoort hij de fluit.

‘Dylan, kom hier!’ buldert meester Bert. Wat kan die man een stem opzetten.

Frank blijft nog even liggen, wrijvend over zijn voet. Zo erg is het eigenlijk ook weer niet, maar dat hoeft niet iedereen te weten. Voor het effect kreunt hij nog even.

Meester Bert is echt boos. ‘Dylan, het is prima dat je fanatiek bent, maar dit is echt te gek. De bal was niet meer in de buurt. Je raakte Frank expres op zijn voet.’

‘Het doet hartstikke zeer’, zegt Frank, terwijl hij moeizaam overeind krabbelt. ‘Geef Dylan een kaart!’

Meester Bert draait zich om naar Frank en blaft: ‘Laat dat maar aan mij over. Jij bent ook geen lieverdje. Maar ik heb het goed gezien.’

Dylan staat met hangende schouders voor meester Bert. Meester wijst naar de kant. ‘Ik stuur je uit het veld, Dylan. Het spijt me, maar ik wil de sportdag niet laten bederven door dit soort stomme streken.’

Zonder een woord te zeggen rent Dylan weg richting de kleedkamers. De kinderen langs de lijn gaan voor hem opzij. Iedereen laat hem gaan, ook zijn eigen klas.

Net goed, denkt Frank. Dylan zat helemaal fout. Wat een stommeling is het ook. Dylan kan prima voetballen. Hij is ook nooit te beroerd om hard te werken. Maar hij wil altijd indruk maken. De scheidsrechter is nu wel heel streng. Een beetje té misschien? Moet hij zeggen dat het toch niet zo erg was?

Maar meester Bert heeft helemaal geen aandacht voor hem. Met een beslist gebaar legt hij de bal neer. Hij fluit meteen en wenkt naar Frank. 'Kom op. Spelen.'

Frank is het voorval al gauw helemaal vergeten. Als aanvoerder heeft hij wel wat anders aan zijn hoofd.

Er wordt een hele tijd niet gescoord. 'Kom op, we hebben nu één man meer! We kunnen winnen!' Frank kijkt naar de klok aan de muur van het kantoor van de wedstrijdleiding. Nog vier minuten!

Met een gave tackle krijgt Frank de bal te pakken. Hij kijkt waar Said staat. Die wordt afgeschermd door Bella. Hij past toch. Maar Bella neemt de bal gemakkelijk over. Ze draait naar links en rent op volle snelheid richting het doel van De Bron.

Frank probeert nog de bal te onderscheppen. Hij zal zijn fout goedmaken! Bella wil een schijnbeweging maken, maar ze glijdt uit. Met een klein tikje kan Frank de bal overnemen. Hij kijkt en ziet dat op links veel ruimte voor hem

openligt. Hij begint te rennen, met de bal voor zich uit. Als er een Windroos-speler opduikt, speelt hij de bal af en loopt meteen door. Nu krijgt hij de bal ook terug. ‘Goed gedaan!’ roept hij. Recht voor de goal van De Windroos steekt Said zijn hand op.

Frank aarzelt niet en speelt de bal voor de voeten van Said.

Said dribbelt en zet een tegenstander compleet op het verkeerde been. Nu staat hij alleen voor de keeper.

‘Die gaat erin, Said!’ schreeuwt Frank.

De keeper van De Windroos komt uit zijn doel. Van achteren komt Bella op volle snelheid aanrennen. Maar ze is te laat. Said staat dreigend voor de keeper en beweegt heen en weer. Dan speelt hij de bal tussen zijn benen door, rent langs hem heen en schiet de bal eenvoudig in de touwen.

Frank rent naar Said en springt hem op z’n rug. ‘Fantastisch gedaan!’ Ook andere spelers van De Bron komen aanrennen.

‘We gaan winnen!’ roept Frank. ‘2 – 1! De Bron wordt kampioen!’

Moet je horen, denkt Frank. Wat zijn die supporters van De Windroos fanatiek! Die geven het nog niet op. Een groepje meisjes schreeuwt: ‘Bella! Bella!’ Yasmin doet ook fanatiek mee.

Maar dan is het voorbij. De fluit klinkt.

‘Over een kwartier is de prijsuitreiking!’ roept meester Bert.

Even later zit Frank met zijn beste vrienden Said en Chris op het terras voor de kantine, alle drie met een ijsje.

‘Volgens mij zijn wij de kampioen van de hele sportdag’, zegt Chris. ‘Ik heb geprobeerd de punten op te tellen. De Windroos heeft het ook heel goed gedaan, maar niet goed genoeg!’

Even later komt meester Bert uit het kantoor van de wedstrijdleiding met een tablet in zijn hand. Hij blijft staan op het bordes en kijkt rond naar de kinderen op het terras. Hij tikt op de microfoon.

‘Beste sportvrienden!’ begint hij. ‘We hebben een fantastische sportdag gehad. Iedereen heeft enorm zijn best gedaan. Jullie zijn allemaal winnaars. De ene school was beter bij het vérspringen. De andere bij het voetbal. De winnaar van elk onderdeel krijgt een medaille.’

Meester Bert maakt de uitslag van alle onderdelen bekend. Hij noemt de namen van de winnende scholen. Ten slotte zegt hij: ‘De winnaar van de voetbalcompetitie is ... De Bron!’

Frank juicht en kijkt triomfantelijk naar de anderen. Juf Martha lacht en steekt haar duim op.

Als het weer een beetje rustig is geworden, gaat hij verder: ‘Maar er kan natuurlijk maar één kampioen van de sportdag zijn.’

Hij wacht even. Iedereen is nu stil. Frank kijkt naar Chris en Said.

‘De kampioen van de sportdag van dit jaar is geworden ...’
Meester Bert doet net of hij het nog moet opzoeken op het scherm van zijn tablet.

‘De kampioen van dit jaar is ... De Windroos!’

Meteen beginnen de leerlingen van De Windroos te springen en te schreeuwen.

Frank denkt eerst dat hij het niet goed heeft gehoord. Dan kijkt hij om zich heen en zegt: ‘Dat kan niet!’

Maar meester Bert heeft het echt gezegd. De Windroos is kampioen!

Frank draait zich om naar juf Martha. ‘Het klopt echt niet!’ zegt hij.

Kan meester Bert zich vergist hebben bij het uitrekenen van de uitslag? Of nog erger? Heeft hij zijn eigen klas voorgehouden? Nee, dat mag hij niet denken.

Hij gromt: ‘Nu kan hij de beker lekker aan zichzelf uitreiken.’

Juf Martha staat hard te klappen voor de kampioen, net als alle anderen. Ze lacht. ‘Sportief zijn, Frank!’ zegt ze. ‘Een echte sporter kan ook tegen z’n verlies.’

Het zal wel, denkt Frank. Hij kijkt om zich heen. De anderen van de klas balen ook.

Hij heeft helemaal geen zin om sportief te doen.

Meester Bert geeft de wisselbeker aan de aanvoerder van De Windroos. Hade. Zij steekt hem meteen de lucht in. Ze danst. Alle klasgenoten drommen om haar heen.

We are the champions, zingen ze zo hard ze kunnen.

Wat een aanstellers! Frank kan zich niet inhouden en begint heel hard 'boe' te roepen.

Yasmin kijkt naar hem. Ze springt mee met de anderen.

Als Frank even later met Chris en Said naar buiten loopt, begint hij er toch weer over. 'Wat vinden jullie er nu van?' De anderen reageren niet. Ze vinden het wel goed zo, lijkt het.

Slappe hap.

2 *Hip*

Meester Bert weet precies wat hij wil met het afscheid. Groep acht van De Windroos gaat een eindmusical doen.

Ze hadden er al eerder over gepraat. Maar eerst moest de sportdag voorbij zijn, had meester gezegd.

Yasmin gaat er lekker voor zitten. Kom maar op!

Plannen maken, daar is meester Bert goed in. Die verzint honderd nieuwe dingen per dag.

‘We gaan een fantastische musical opvoeren, dames en heren!’

Hij kijkt de klas rond.

‘Iedereen krijgt een rol. Dus dat wordt hard werken, heel hard werken. Maar dan zullen jullie de wereld ook versted laten staan!’

Yasmin lacht naar Bella die naast haar zit.

Ja hoor. Natuurlijk wordt het de mooiste musical ooit! Voor minder doet meester Bert het niet.

Het lijkt haar super om samen een voorstelling te maken. Spannend ook wel. Zelf hoeft ze niet zo nodig een grote rol.

‘De musical die ik heb gevonden heet *Hip*. Het verhaal gaat over een kledingwinkel die niet zo goed loopt. Directeur Bal verkoopt al twintig jaar goeie spullen, maar wel altijd zo ongeveer dezelfde. Maar nu blijven de klanten weg. Eerlijk gezegd is de heer Bal nogal koppig. Zijn kleding is prima,